

თინა იველაშვილი

საუკუნის უპიივესი დანავაშული

წერილი II

საქართველოს პარლამენტმა ცოტა ხნის წინ დიდი მოწონებით, ერთსულოვნად მიიღო საქართველოს კანონი „დისკრიმინაციის ყველა ფორმის აღმოფხვრის შესახებ“, რომელსაც 2 მაისს მონდომებითა და ენთუზიამით მოაწერა ხელი საქართველოს პრეზიდენტმა და რომელიც ხელმოწერისთანავე ძალაში შევიდა. მის პირველ მუხლში მითითებულია: „ამ კანონის მიზანია დისკრიმინაციის ყველა ფორმის აღმოფხვრა და ნებისმიერი ფიზიკური და იურიდიული პირისათვის საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი უფლებებით თანასწორად სარგებლობის უზრუნველყოფა, რასის, კანის ფერის, ენის, სქესის, ასაკის, მოქალაქეობის, წარმოშობის, დაბადების ადგილის, საცხოვრებელი ადგილის, ქონებრივი ან წოდებრივი მდგომარეობის, რელიგიის ან რწმენის, ეროვნული, ეთნიკური ან სოციალური კუთვნილების, პროფესიის, ოჯახური მდგომარეობის, ჯანმრთელობის მდგომარეობის, შეზღუდული შესაძლებლობის, სექსუალური ორიენტაციის, გენდერული იდენტობისა და გამოხატვის, პოლიტიკური ან სხვა შეხედულების ან სხვა ნიშნის მიუხედავად“. ამ მუხლში ძალიან სახიფათოდ ჟღერს ეს უკანასკნელი ფრაზა.

როგორც ჩანს, იგი ეფუძნება: ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის განცხადებას (17. 05. 2011); ადამიანთა უფლებების შესახებ ევროპის საბჭოს კომისრის მოხსენებას „დისკრიმინაცია სექსუალური ორიენტაციისა და გენდერული იდენტურობის საფუძველზე ევროპაში“ (23. 06. 2011); ადამიანთა უფლებების შესახებ გაეროს რეზოლუციას „ადამიანის უფლებები, სექსუალური ორიენტაცია და გენდერული იდენტურობა“ (17. 06. 11); „ჰომოფობიასთან“ დაკა-

ვშირებით ჰომოსექსუალისტებისა და მათი გაერთიანებებისათვის განსაკუთრებული პრივილეგირებული უფლებების მინიჭების შესახებ; ევროსასამართლოს ზოგიერთ აშკარა ტენდენციურ და ორმაგი სტანდარტების შემცველ გადაწყვეტილებას და არა ერთი საერთაშორისო ორგანიზაციის ოფიციალურ განცხადებას.

საერთოდ, „სექსუალური ორიენტაცია არის ადამიანის შესაძლებლობა ან გამოცდილება, მოიხიბლოს რომელიმე, ან ორივე სქესი, რომანტიკულად და/ან სექსუალურად“. რაც შეეხება გენდერულ იდენტურობას, იგი განსაზღვრულია იმისდა მიხედვით, თუ „ადამიანი თავს როგორ მიიჩნევს, როგორც ქალი, ან კაცი. პიროვნების გენდერული იდენტურობისათვის დიდი მნიშვნელობა აქვს აღზრდის კულტურას, ოჯახური ცხოვრების ყოველდღიურობას, საზოგადოების გავლენას, როგორც სკოლამდელ, ასევე უფროს ასაკში“ (გენდერულ ტერმინთა მოკლე ლექსიკონი, თბ., 2003, გვ. 112).

თუ რამდენად დიდი მნიშვნელობა აქვს აღზრდის კულტურას, ოჯახური ცხოვრების ყოველდღიურობას, საზოგადოების გავლენას, როგორც სკოლამდელ, ასევე უფროს ასაკში, ეს ნათლად გამოჩნდა ანდრეს ბრეივიკის პირადი ცხოვრების ისტორიიდან, რამდენიმე წლის წინ მის მიერ ჩადენილი სისხლიანი დანაშაულიდან გამომდინარე.

აღნიშნული განმარტებიდან ჩანს, რომ „სექსუალური ორიენტაცია და გენდერული იდენტურობა“ არსებითად განსხვავდება მოსახლეობის უმრავლესობისთვის დამახასიათებელი ცხოვრების წესის, აზროვნების, ქცევის ფსიქოლოგიისა და შეხედულებათა სისტემისაგან. საერთოდ ტერმინი „სექსუალური ორიენტაცია“ საეჭვოა, რადგან ნორმალურად ითვლება მხოლოდ ის ორიენტაცია, რომელიც ქალისა და მამაკაცის ურთიერთლტოლვას გულისხმობს. სხვა დანარჩენი, ე. წ. ორიენტაცია ბიოლოგიური ნორმიდან გადახრაა, რომელიც ფსიქოლოგიურ დავადებად ითვლება. 1973 წლამდე ოფიციალურად ასეც იყო მიღებული. ამ წელს ამერიკის ფსიქიატრთა ასოციაციამ მიიღო გადაწყვეტილება დაავადებათა ნუსხიდან ჰომოსექსუალიზმის ამოღების შესახებ, რაც ნაკარნახევი იყო არა მეცნიერული კვლევებით, არამედ პოლიტიკური მოტივებით. ჰომოსექსუალისტების ნორმალურობის დასასაბუთებლად მათი უფლებადამცველები ამ ერთადერთ დოკუმენტს იშველიებენ.

ფაქტობრივად, იგი ჩამოყალიბდა გარკვეული სექტის იდეოლოგიად, რომელსაც აქვს აგრესიული პროზელიტური ხასიათი და

საყოველთაო აღიარების, უნივერსალობის, სახელმწიფოებრივი და საერთაშორისო მხარდაჭერის პრეტენზია. მაგანთა და მაგანთა ხელშეწყობითა და ფინანსური დახმარებით დღეისათვის იგი მეტად საშიშ სექტას წარმოადგენს არა მარტო საქართველოში, არამედ მსოფლიოს მასშტაბით. ამის ნათელი დასტურია მათ მიერ 1987 წელს მიღებული საყოველთაო მანიფესტი, რომლის ავტორია მაიკლ სვიფტი. ამ მანიფესტიდან აშკარად ჩანს, რომ ეს ე. წ. ორგანიზაცია არა მარტო მცირერიცხოვანი ერებისათვის, არამედ საერთოდ, კაცობრიობისთვის ფსიქიკურად გადახრილთა საკმაოდ საშიში ორგანიზაციაა. აღნიშნულის თვალსაჩინოებისთვის დავიმოწმებთ თვით მანიფესტის ზოგიერთ დებულებას. ისინი თავხედურად და გამომწვევად მიმართავენ ყველა ნორმალურ საზოგადოებას: „ჩვენ სოლომური ცოდვით დაგკავდებით თქვენს ვაჟიშვილებთან, რომლებიც თქვენი უსუსური მამაკაცურობის, ცარიელი ოცნებისა და ჩვეული სიცრუის სიმბოლოს წარმოადგენენ. ჩვენ მათ ვაცთუნებთ თქვენსავე სკოლებში, საერთო საცხოვრებელში, გიმნაზიებში, გასახ-დებებში, სპორტდარბაზებში, სემინარიებში, ახალგაზრდულ ჯგუფებში, კინოფილმების ტუალეტებში, სამხედრო ყაზარმებში, მოტელებში, მამაკაცთა კლუბებში და პარლამენტის შენობებში, ყველგან, სადაც კი მამაკაცები ზვდებიან სხვა მამაკაცებს. ისინი ჩვენი საყვარლები გახდებიან და შეასრულებენ ჩვენს ბრძანებებს. ისინი ჩვენი იმიჯის რევანშირებას ახდენენ. მათ ექნებათ ჩვენი მწველი სურვილი და გაგვალმერთებენ ჩვენ.“

ქალებო, მოითხოვეთ თავისუფლება, თქვენ ამბობთ, რომ კაცები თქვენ უკვე აღარ გაკმაყოფილებთ, რომ ისინი ანგრევენ თქვენს ბედნიერებას. კი ბატონო, ჩვენ მამაკაცის სახის, მამაკაცის სხეულის დამფასებლნი, ჩამოგართმევთ მათ თქვენ. ჩვენ მათ გაგართობთ, ვასწავლით, გულში ჩავიხუტებთ, როცა იტირებენ.

ქალებო, თქვენ ამბობთ, რომ კაცებთან ცხოვრების ნაცვლად, ერთმანეთთან ცხოვრება გსურთ, მაშინ, მიდით იცხოვრეთ ერთმანეთთან. ჩვენ მივანიჭებთ თქვენს კაცებს მათთვის აქამომდე არნახულ სიამოვნებას, იმიტომ რომ ჩვენ უპირველესად მამაკაცები ვართ, და მხოლოდ მამაკაცმა იცის, თუ ჭეშმარიტად როგორ ასიამოვნოს მეორე მამაკაცს. მხოლოდ მამაკაცს შეუძლია ჩასწვდეს მეორე მამაკაცის გრძნობებსა და განცდების სიღრმეს, გაუგოს მის გონებასა და სხეულს.

ყველა კანონი, რომელიც კრძალავს ჰომოსექსუალიზმს, გაუქმ-

დება. მის ნაცვლად მიღებულ იქნება ახალი კანონმდებლობა, რომელიც წაახალისებს სიყვარულს მამაკაცებს შორის. ყველა ჰომოსექსუალისტმა მხარი მხარს უნდა მისცეს როგორც ძმებმა. ჩვენ უნდა გავერთიანდეთ მხატვრული, ფილოსოფიური, სოციალური, პოლიტიკური და ფინანსური თვალსაზრისით. ჩვენ მხოლოდ მაშინ ვიზიემებთ, როდესაც შევძლებთ ჩვენი ბოროტი ჰეტეროსექსუალური მტრისათვის ჩვენი ერთიანობის ჩვენებას.

თუ თქვენ გაბედავთ და გვიწოდებთ ჩვენ გეის ან პედერასტებს, ჩვენ განვგმირავთ თქვენს მხდალ გულებს და წაგბილწავთ თქვენს მკვდარ უბადრუკ სხეულებს.

ჩვენ მიუშვდებით ლექსებს მამაკაცებს შორის სიყვარულს. ჩვენ დავდგამთ სპექტაკლებს, რომლებშიც მამაკაცები ღიად ეალერსებინ მამაკაცებს. ჩვენ გადავიღებთ ფილმებს მამაც გმირებს შორის სიყვარულზე, რომლებიც შეცვლიან თქვენს იაფფასიან ხელოვნურ სენტემენტალურ, მოსაწყენ, ინფანტილურ ჰეტეროსექსუალურ ვნებებს... ჩვენ ყველგან ვართ — ჩვენ შევალწით თქვენს რიგებში. არანაირი კომპრომისი არ იქნება, ჩვენ ვართ არა საშუალო კლასი, არამედ ძალიან ინტელექტუალური, ბუნებრივი არისტოკრატები ადამიანის რასაში, ხოლო ცისფერი სისხლი არასდროს წავა დათმობაზე. ისინი, ვინც ჩვენს წინააღმდეგ წავლენ, განდევნილ იქნებიან...

ოჯახი — ეს სიცრუის, ღალატის, უძლურების, პირმოთნეობის და სისასტიკის სანაგვე — გაუქმდება. ოჯახის ინსტიტუტი, რომელიც წამლავს წარმოსახვასა და თრგუნავს თავისუფალ ნებას, აღმოფხვრილი იქნება. გენეტიკურ ლაბორატორიებში მოხდება სრულყოფილი ვაჟების ჩასახვა და გამოზრდა. ისინი გაერთიანებულნი იქნებიან კომუნებში, რომლებსაც გამოცდილი პიროვნებები უხელმძღვანელებენ.

ყველა ეკლესია, რომელიც ჩვენ დაგვემობს, დაიხურება. ჩვენი ერთადერთი ღმერთები სიმპათიური ჭაბუკები არიან. ჩვენ სილამაზის, ზნეობრიობისა და ესთეტიკის კულტის მიმდევრები ვართ... ვინაიდან ჩვენ გაუცხოებულნი ვართ საშუალო კლასის ჰეტეროსექსუალური წრეებისათვის, ამიტომ შეგვიძლია ვიცხოვროთ წმინდა წარმოსახვის მიხედვით.

ჩვენ მოვახდენთ ჰომოსექსუალიზმის, ინტელექტუალობისა და შემოქმედების უწყვეტი კავშირის დემონსტრირებას. ჩვენ გავიმარჯვებთ იმიტომ, რომ ჩვენ გვამოძრავებს საუკუნეების მანძილზე და-

ჩაგრულთა მწარე ხვედრი... ჩვენი მომავალი დახვეწილი საზოგადოების მართვას განახორციელებს ელიტა... ჩვენ გავიმარჯვებთ იმიტომ, რომ ჩვენ გვამოძრავებს დამანგრეველი მწარე ტანჯვა, რომლებიც საუკუნეების მანძილზე იძულებულნი არიან, ითამაშონ საცოდავი, მეორეხარისხოვანი როლი თქვენს უგემოვნო ჰეტეროსექსუალურ შოუში“. — მოტანილი ფრაგმენტული მასალიდან ნათლად ჩანს, რომ ჰომოსექსუალისტთა ერთ-ერთი ძირითადი დამახასიათებელი თვისებაა შეუწყნარებლობა და სიძულვილი, რასისტულ-ექსტრემისტული დამოკიდებულება ნორმალური სექსუალური ორიენტაციის მქონე, როგორც არასრულფასოვანი, ადამიანებისადმი.

აღნიშნული სექტა მსოფლიო მასშტაბით უკვე რომ მომძლავრებულია და თავისი სეფე სიტყვის სათქმელად და მისი ცხოვრებაში გატარებისთვის მზადაა. ამაზე მიუთითებს, მის მხარდასაჭერად ზემოთ ჩამოთვლილი საერთაშორისო ორგანიზაციების მიერ მიღებული რეზოლუციები თუ ამ ორგანიზაციების ხელმძღვანელ პირთა მიერ გაკეთებული საჯარო და ოფიციალური განცხადებები.

ამ ვრცელი ამონარიდებიდან ნათლად იკვეთება, თუ რამდენად რასისტულ და ადამიანთა მოძულე ახალ, საშიშ და დაუნდობელ სექტასთან გვაქვს საქმე, რომლის შემქმნელებს აშკარა ფსიქიკური გადახრები ახასიათებთ და თუ მავანთა და მავანთა ფინანსური, ასევე იდეოლოგიური მხარდაჭერით მომძლავრდებიან, საზოგადოების მომავლისათვის სახიფათონი გახდებიან. ჩვენმა დღევანდელმა ხელისუფლებამ, ხალხისა და ქართული მართლმადიდებელი ეკლესიის მოთხოვნათა გათვალისწინების გარეშე მიღებულ ანტიდისკრიმინაციულ კანონში ერთი ფრაზის — „**სექსუალური ორიენტაციის, გენდერული იდენტობის**“ — ჩასმით, საქართველოში სწორედ ამ ფაშისტურ, კაცობრიობის გადაგვარებისა და განადგურების იდეოლოგიის მქონე სექტას აუნთო მწვანე შუქი.

ამ კანონის მიღებასთან დაკავშირებით საქართველოს სამოციქულო ეკლესია რჩევას იძლეოდა, ხელისუფლება არ აჩქარებულყოფო, ეს საჭირობოროტო საკითხი კარგად, მთელი სიგრძე-სიგანით გაეაზრებინა, თუ რა ნაღმი იქნებოდა მასში ჩადებული და შემდეგ მიეღო სათანადო გადაწყვეტილება. მიუხედავად ამგვარი გაფრთხილებისა, გარეშე ძალებისა და ცალკეული პირების ზეწოლით საქართველოს მთავრობამ გადადგა მეტად სახიფათო ნაბიჯი და აღნიშნული კანონი, თითქოს მართლმადიდებელ ეკლესიასთან შეთანხმებით, აჩქარებული წესით სახელდახელოდ დაამტკიცა. ამასთან დაკავ-

შირებით საქართველოს საპატრიარქო მავანგებო განცხადება გააკეთა. მასში აღნიშნულია: „ვრცელდება არასწორი აზრი, თითქოს გარკვეული ცვლილებების შეტანის შემდეგ ანტიდისკრიმინაციული კანონი მისაღები გახდა ეკლესიისთვისაც. კანონპროექტის ახალ ვერსიას საქართველოს საპატრიარქო ვერ დაეთანხმება, რადგან ბოლო ვარიანტის გაანალიზების საშუალება არ გვქონდა. ზეპირი საუბრებით და ცალკეული სასულიერო პირების განცხადებებით კი ასეთ სერიოზულ თემაზე ნაჩქარევი შეფასების გაკეთება ეკლესიის მხრიდან მართებული არ არის“.

დისკრიმინაციის ყველა ფორმის აღმოფხვრის შესახებ საქართველოს კანონში შეგნებულად თუ უცოდინარობით საკმაოდ სახიფათო მუხტია ჩადებული. კერძოდ, ზემოთ დამოწმებულ პირველსავე მუხლში ტერმინი სქესი გაშლილია მხოლოდ სექსუალურ ორიენტაციად და გენდერულ იდენტურობად და იგნორირებულია ნორმალური სექსუალური ორიენტაციის მგონე ადამიანთა უფლებების დაცვა. ამ ორი უკანასკნელი ნიშნის გვერდით, უკეთესი ხომ არ იქნებოდა, ამ კანონში ასევე გაეშალათ რასა, სოციალური კუთვნილება, ჯანმრთელობის მდგომარეობა და ა. შ. მაგალითად, ჯანმრთელობის მდგომარეობა ასე დაენაწევრებინათ: კოჭლი, ცალთვალა, ფეხმოჭრილი, ხელმოჭრილი, ცალთვალა, ენაბლუ და ა. შ. ან კიდევ, როცა წერია ზოგადად რელიგია, ესეც გაეშალათ და ჩამოეთვალათ: მართლმადიდებლობა, კათოლიკობა, ისლამი, იუდაიზმი, ბაპტიზმი და ხელისუფლებაში მოკალათებული ქართველი თუ უცხოელი ლიბერტიანელების უხვი დაფინანსებით ნაწვიმარზე სოკოებივით მომრავლებული სხვადასხვა ჯურის სექტები.

კანონში სახიფათო ისაა, რომ ეროვნულობა და ეთნიკური კუთვნილება სექსუალურ ორიენტაციასა და გენდერულ იდენტურობასთან გათანაბრებულია და ერთ ჭრილში განიხილება, რაც ყოველად დაუშვებელია. ამ კანონის მიღების შემდეგ პრემიერ-მინისტრმა განაცხადა: „როგორც მთავრობის მეთაური და კოალიცია „ქართული ოცნების“ ლიდერი, სრული პასუხისმგებლობით ვაცხადებ, ჩვენი ხელისუფლებაში ყოფნის დროს არ მიიღება არცერთი ანტი-ეროვნული, ანტისახელმწიფოებრივი კანონი და არავითარი საფრთხე არ არსებობს, რომ ამ კანონით ჩვენთვის ყველაზე ძვირფას ტრადიციებსა და ფასეულობებს საფრთხეს შეუქმნით“. სამწუხაროდ, ბატონო ირაკლი, ამ კანონის მიღებით ჩვენს ეროვნულ ტრადიციებსა და ფასეულობებს მომკვდინებელი საფრთხე უკვე

შეუქმენით, როცა ჰომოსექსუალი ინდივიდი და ეთნოსი ერთ სიბრტყეზე დააყენეთ. აქვე მინდა, გავიხსენო პარლამენტის სპიკერის, დავით უსუფაშვილის საჯაროდ გამოთქმული შეხედულება თავისუფლების შესახებ: „ჩემს შვილს არ ვასწავლი, რომ საშობლოსათვის დადოს თავი, ვასწავლი, რომ პირადი ბედნიერებისათვის იბრძოლოს“. ამგვარი მიმართვით მან საკუთარ შვილს ნება დართო, თავისი პიროვნული სიამოვნებისთვის ცოლად მოიყვანოს მამაკაცი, იყოს მამათმავალი, ბისექსუალი, ჰომოსექსუალი ან თუნდაც ნარკომანი. ბატონო პარლამენტის თავჯდომარეც და ბატონო პრემიერო! სიფრთხილე გმართებთ, რომ თქვენი კოლეგებისა და თქვენ მიერ დღეს ნაჭამმა ტყემალმა მომავალში თქვენს შვილიშვილებს არ მოსჭრას კბილი და სახლში რძლად წვერ-ულვაშიანი მამაკაცი არ იხილოთ.

უცხოეთიდან მსუყედ დაფინანსებული ზოგიერთი არასამთავრობო ორგანიზაცია: „მედიის განვითარების ფონდი“, „საქართველოს დემოკრატიული ინიციატივა“, „ტოლერანტობისა და მრავალფეროვნების ინსტიტუტი“, „ადამიანის უფლებების სწავლებისა და მონიტორინგის ცენტრი“, „საქართველოს რეფორმების ასოციაცია“, „იდეტობა“, „საფარი“, „კონსტიტუციის 42-ე მუხლი“, „უმცირესობათა საკითხების ევროპული ცენტრი“ და „საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია“ აღმფოთებულები არიან იმის გამო, რომ ლტოლვილთა და განსახლების მინისტრმა სექსუალური გადახრების მქონე ადამიანები, ზემოთ აღნიშნული განმარტების გათვალისწინებით, სრულიად სამართლიანად ფსიქიკურად დავადებულებად მიიჩნია. მათი აზრით, ასეთი განცხადებები ეწინააღმდეგება ხელისუფლების მიერ დეკლარირებულ ანტიდისკრიმინაციულ პოლიტიკასა და ადამიანის ფუნდამენტური უფლებებისა და თავისუფლებების დაცვის კონცეფციას და თითქოს საზოგადოებაში ამგვარი ადამიანების მიმართ შეუწყნარებლობისა და სიძულვილის ატმოსფეროს აძლიერებს. მათ შეეახსენებთ, რომ ქართული საზოგადოება ყოველი დაავადებულის (ფსიქიკური თუ ფიზიკური) მიმართ ყოველთვის შემწყნარებელი იყო და შეძლებისდაგვარად ცდილობდა, მისთვის დახმარების ხელი გაეწოდებინა. ამდენად, ქართველი კაცის დამოკიდებულება სექსუალური უმცირესობების მიმართ არ შეიძლება შეფასდეს, როგორც რაღაც სექსუალური ორიენტაციის გამო დისკრიმინაცია, დევნა, სიძულვილი, სოციალური იზოლაცია და ძალადობა. დღეისათვის სექსუალური უმცირესობის მიმართ

კრიტიკული დამოკიდებულება გამოწვეულია იმით, რომ იგი იდეოლოგიად იქცა, პროზელიტური ხასიათისაა და საყოველთაო აღიარების, უნივერსალობის, საერთაშორისო აღიარებისა და სახელმწიფოებრივი მხარდაჭერის პრეტენზია აქვს.

ზემოთ ნახსენებ ვაიდანცველებს კი შევანხენებთ, რომ, მართალია, გარკვეული პოლიტიკური მოტივებით ეს დაავადება ამჟამად ამოღებულია დაავადებათა ნუსხიდან, მაგრამ მისი შესწავლა-კვლევა სპეციალისტებს არ შეუწყვეტიათ და გარკვეული შედეგებიც მიიღეს. ამის ნათელი დასტურია, 1995 წელს გამოცემული ცნობილი ამერიკელი პედერასტოლოგის მაიკლ სოკარიდესის ფუნდამენტური ნაშრომი, სადაც დასაბუთებულია, რომ სწორი ფსიქო-თერაპიული მკურნალობის შედეგად გარკვეული რაოდენობის (მინიმუმ ერთი მესამედის მაინც) განკურნება სრულიად შესაძლებელია. სამწუხაროდ, საერთაშორისო ორგანიზაციამ მისი დაავადებათა ნუსხიდან ამოღებით შეგნებულად გადაფარა ზემოთ მითითებული სექტანტური საქმიანობის ნამდვილი ამოცანები და მიზანი.

ეს კანონი არ მიესადაგება ქართველი ერის ტრადიციებსა და ჯანსაღი ცხოვრების წესს. ყოველი ასეთი კანონი ერის სულიერსა და სახელმწიფოებრივ, ტერიტორიულსა თუ რელიგიურ გახლეჩადანაწევრებას გამოიწვევს. სამწუხაროდ, ჩვენი დღევანდელი ხელისუფლება, წინამორბედის მსგავსად, უცხოეთის ყურმოჭრილი მონის ფსიქიკითაა მოცული, ერისა და ბერის უკითხავად, მასთან შეუთანხმებლად აკანონებს (კანონის სახეს აძლევს) იმას, რასაც კარნახობენ გარე ძალები ან კონკრეტული პიროვნებები.

ფრთხილად, ბატონებო! კარლ მარქსის სიტყვები: „აჩრდილი დადის ევროპაში, აჩრდილი კომუნიზმისა“, დღეს შეიძლება ასე გამოითქვას: „აჩრდილი დადის მსოფლიოში, აჩრდილი ჰომოსექსუალიზმისა“. სექსუალური უმცირესობების საერთაშორისო ორგანიზაციის მანიფესტი, არც მეტი და არც ნაკლები, გამეორებაა მეოცე საუკუნის დასაწყისში კომუნისტთა საყოველთაო მოწოდებისა: „პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით“. მასში მხოლოდ ერთი სიტყვა პროლეტარები შეცვლილია ჰომოსექსუალებისტებით, იდეურ-შინაარსობრივი დატვირთვით კი უცვლელია, რომლის მიზანია: მსოფლიოს მასშტაბით არა პროლეტარიატის, არამედ მათმათავლებისა და ჰომოსექსუალების ჰეგემონობის დამყარება, რაც პირველ რიგში მცირერიცხოვანი ერების ფიზიკურ მოსპობას, მათი თვითმყოფადობისა და კულტურის გაქრობა-განადგურება-დასა-

მარებას გულისხმობს.

როგორც ვხედავთ, „მსოფლიოს ახალი მოწყობის“ და „ახალი ადამიანის გამოყვანის“ ორგანიზატორების, გლობალისტების მიერ მართულმა საქართველოს ხელისუფლებამ არ იკმარა ჩვენს ქვეყანაში არსებული სხვადასხვა კონფესიის გამოყენებით საქართველოს სახელმწიფოებრივობისა და, შესაბამისად, ქართველი ხალხის ეროვნული ინტერესების ძლიერი დამცველის, ქართული მართლმადიდებელი ეკლესიის დაქვეითება-დაკნინების დაწყება და „დისკრიმინაციის ყველა ფორმის აღმოფხვრის შესახებ“ თავსმოხველი კანონის მიღებით, საკუთარი ქვეყნისა და ხალხის (იქნებ საქართველო საკუთარ ქვეყნად და ქართველი ხალხი საკუთარ ხალხად არც მიაჩნიათ) წინაშე, ამ საუკუნის მორიგი უმძიმესი დანაშაული ჩაიდინა.

